

MAPY MYŚLI

DEFINICJA MAP MYŚLI

Mind Mapping to inaczej: nieliniarna (graficzna), wielokierunkowa, interaktywna, zawierająca najważniejsze słowa forma aktywnej, łatwej do zapamiętania notatki.

Pomysłodawcą map myśli jest Tony Buzan. Mapy myśli **są wyrazem myślenia wielokierunkowego**, a także wspierała **techniką graficzną**, która wyzwala potencjał intelektu.

Mapy można stosować w wielu sytuacjach: robiąc notatki z tekstów i wykładów, planując swoją pracę, w tym sporządzając plany referatów itp.

WADY TRADYCYJNYCH NOTATEK

1. Są byt długie i praktycznie sprowadzają się do „kompresowania” notowanych treści.
2. Zwykle nie używamy kolorów, co wpływa na poczucie monotonii.
3. Tracimy czas:
 - Zapisujemy niepotrzebne słowa, które nie są informacjami, ale „watą stylistyczną” zdania.
 - Musimy przeczytać niepotrzebne słowa.
4. Nie widzimy na pierwszy rzut oka istotnych dla nas informacji.
5. Powiązania między zagadnieniami są mało widoczne.

ZALETY MAP MYŚLI

1. Każda mapa jest inna, przez co ułatwiamy pracę naszej pamięci.
2. **Wyraźnie widać, co jest ważne**, a co mniej istotne - informacje kluczowe znajdują się blisko centrum Mapy, pozostałe - uzupełniające są umieszczane dalej.
3. **Łatwo rozpoznajemy związki pomiędzy słowami - kluczami**. Są umieszczone blisko siebie i wyraźnie połączone.
4. Wszelkie **powtórki i przegląd materiału odbywają się szybciej i z lepszym skutkiem**.

5. Struktura pozwala na **łatwe dodawanie nowych informacji**, bez wprowadzającego chaosu skreślania i dopisywania, co jest zniechęcające w tradycyjnych notatkach.
6. Wyraźnie **widać braki** potrzebnych informacji.
7. Gdy robienie notatek wymaga bardziej twórczego podejścia, np. kiedy przygotowujemy się do napisania eseju, **otwarta struktura mapy ułatwi umysłowi szybsze jej dopełnienie**.
8. Oszczędzamy czas:
 - **Zapisując tylko istotne słowa**
 - **Czytając tylko istotne słowa**
 - **Nie musimy szukać ważnych informacji w powodzi zbytecznych słów**

PODSTAWOWE ZASADY TWORZENIA MAP MYŚLI

1. Temat mapy jest symbolizowany **przez centralny rysunek lub słowo**.
2. **Główne zagadnienia w postaci gałęzi** wybiegają promieniście z centralnego rysunku.
3. **Gałęzie zawierają kluczowy rysunek lub słowo**.
4. Gałęzie tworzą **sieć węzłów odpowiadających poszczególnym zagadnieniom**.
5. **Kartkę układamy poziomo**.
6. W centrum umieszczamy kolorowy rysunek lub słowo.
7. Staramy się umieścić dodatkowe rysunki na całej przestrzeni mapy. Stymulują one pracę prawej półkuli mózgu, przez co przyciągają wzrok i wspomagają pamięć.
8. **Piszemy drukowanymi literami**. Choć pisanie drukowanymi literami trwa początkowo dłużej, ale opłaca się z nawiązką, ponieważ notatka jest natychmiast czytelna.
9. Na każdej linii piszemy tylko jedno słowo, a długość linii odpowiada długości słowa. Dzięki temu nasz mózg ma większą swobodę kojarzenia.
10. Gałęzie uszczegóławiające odchodzą tylko z końca gałęzi głównej, a nie z całej jej długości. Każda gałąź kluczowa ma inny kolor, a odchodzące od niej gałęzie uszczegóławiające mają kolor danej gałęzi – unikamy efektu „małpiego gaju” (Buzan, 2003a).